

Warszawa, dnia 17 września 2013 r.

Poz. 1091

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 czerwca 2013 r.

w sprawie mocy obowiązującej tekstu jednolitego zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, przyjętego w Hadze dnia 30 czerwca 2005 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 26 października 2006 r. o ratyfikacji tekstu jednolitego zmienionego Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, przyjętego w Hadze dnia 30 czerwca 2005 r. (Dz. U. Nr 237, poz. 1709) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 27 marca 2007 r. ratyfikował wyżej wymieniony tekst jednolity zmienionego statutu.

Zgodnie z art. 12 statutu oraz postanowieniami Aktu końcowego zmiany do statutu weszły w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej oraz pozostałych państw-stron Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego dnia 1 lutego 2007 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

- 1) Statut Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego został przyjęty w Hadze dnia 31 października 1951 r. podczas Siódmej Sesji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

Zgodnie z art. 14 statutu wszedł on w życie dnia 15 lipca 1955 r.;

- 2) postanowieniem z dnia 20 stycznia 1984 r. Prezydium Rządu podjęło decyzję o przystąpieniu przez Polskę do Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego.

Zgodnie z art. 2 statutu dnia 29 maja 1984 r. Polska złożyła oświadczenie o przyjęciu statutu, stając się z tym dniem członkiem Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego;

- 3) następujące państwa oraz organizacja międzynarodowa stały się członkami Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego w podanych niżej datach:

Republika Albanii	4 czerwca 2002 r.
Republika Argentyńska	28 kwietnia 1972 r.
Związek Australijski	1 listopada 1973 r.
Republika Austrii	15 lipca 1955 r.
Królestwo Belgii	15 lipca 1955 r.
Republika Białorusi	12 lipca 2001 r.
Bośnia i Hercegowina	7 czerwca 2001 r.
Federacyjna Republika Brazylii ¹⁾	23 lutego 2001 r.

¹⁾ Brazylia była członkiem Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego od dnia 27 stycznia 1972 r. W dniu 17 maja 1977 r. Brazylia wypowiedziała Statut Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego ze skutkiem utraty mocy od dnia 30 czerwca 1978 r.

Republika Bułgarii	22 kwietnia 1999 r.
Republika Chile	25 kwietnia 1986 r.
Chińska Republika Ludowa ²⁾	3 lipca 1987 r.
Republika Chorwacji	12 czerwca 1995 r.
Republika Cypryjska	8 października 1984 r.
Czarnogóra	1 marca 2007 r.
Republika Czeska	28 stycznia 1993 r.
Królestwo Danii	15 lipca 1955 r.
Arabska Republika Egiptu	24 kwietnia 1961 r.
Republika Ekwadoru	2 listopada 2007 r.
Republika Estońska	13 maja 1998 r.
Republika Filipin	14 lipca 2010 r.
Republika Finlandii	2 grudnia 1955 r.
Republika Francuska	20 kwietnia 1964 r.
Republika Grecka	26 sierpnia 1955 r.
Gruzja	28 maja 2001 r.
Królestwo Hiszpanii	15 lipca 1955 r.
Republika Indii	13 marca 2008 r.
Irlandia	26 sierpnia 1955 r.
Republika Islandii	14 listopada 2003 r.
Państwo Izrael	24 września 1964 r.
Japonia	27 czerwca 1957 r.
Jordańskie Królestwo Haszymidzkie	13 czerwca 2001 r.
Kanada	7 października 1968 r.
Republika Korei	20 sierpnia 1997 r.
Republika Kostaryki	27 stycznia 2011 r.
Republika Litewska	23 października 2001 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	12 marca 1956 r.
Republika Łotewska	11 sierpnia 1992 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	20 września 1993 r.
Malezja	2 października 2002 r.
Republika Malty	30 stycznia 1995 r.
Królestwo Marokańskie	6 września 1993 r.
Republika Mauritiusu	19 stycznia 2011 r.

²⁾ Od dnia 20 grudnia 1999 r. członkostwo Chin w Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego obejmuje Specjalny Region Administracyjny Makau.

Meksykańskie Stany Zjednoczone	18 marca 1986 r.
Księstwo Monako	8 sierpnia 1996 r.
Królestwo Niderlandów ³⁾	15 lipca 1955 r.
Republika Federalna Niemiec	14 grudnia 1955 r.
Królestwo Norwegii	15 lipca 1955 r.
Nowa Zelandia ⁴⁾	5 lutego 2002 r.
Republika Panamy	29 maja 2002 r.
Republika Paragwaju	28 czerwca 2005 r.
Republika Peru	29 stycznia 2001 r.
Republika Portugalska ⁵⁾	15 lipca 1955 r.
Republika Południowej Afryki	14 lutego 2002 r.
Federacja Rosyjska	6 grudnia 2001 r.
Rumunia	10 kwietnia 1991 r.
Republika Serbii	26 kwietnia 2001 r.
Republika Słowacka	26 kwietnia 1993 r.
Republika Słowenii	18 kwietnia 1992 r.
Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki	27 września 2001 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	15 października 1964 r.
Republika Surinamu	7 października 1977 r.
Konfederacja Szwajcarska	6 maja 1957 r.
Królestwo Szwecji	15 lipca 1955 r.
Republika Turcji	26 sierpnia 1955 r.
Ukraina	3 grudnia 2003 r.
Unia Europejska ⁶⁾	3 kwietnia 2007 r.
Wschodnia Republika Urugwaju	27 lipca 1983 r.
Boliwariańska Republika Wenezueli	25 lipca 1979 r.
Węgry	6 stycznia 1987 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	15 lipca 1955 r.
Socjalistyczna Republika Wietnamu	10 kwietnia 2013 r.
Republika Włoska	26 czerwca 1957 r.
Republika Zambii	17 maja 2013 r.

³⁾ Od dnia 15 lipca 1955 r. Statut Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego obowiązuje wobec Królestwa w Europie. Od dnia 1 stycznia 1986 r. Statut obowiązuje również wobec Aruby, a od dnia 10 października 2010 r. – także wobec Bonaire, Sint Eustatius, Saba, Curaçao oraz Sint Maarten.

⁴⁾ Nie ma zastosowania do Tokelau.

⁵⁾ Do dnia 19 grudnia 1999 r. członkostwo Portugalii w Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego obejmowało także Makau.

⁶⁾ W dniu 1 grudnia 2009 r., wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, sporządzonego w Lizbonie dnia 13 grudnia 2007 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 203, poz. 1569), Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i przejęła wszystkie jej prawa i obowiązki.

- 4) podczas złożenia dokumentu przystąpienia Wspólnota Europejska złożyła następującą deklarację:

Deklaracja kompetencji Wspólnoty Europejskiej określająca dziedziny,
w których jej państwa członkowskie przeniosły na nią swoje kompetencje

1. Niniejszą deklarację wydano zgodnie z art. 2A ust. 3 Statutu Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego. Określono w niej dziedziny, w których państwa członkowskie przeniosły swoje kompetencje na Wspólnotę Europejską.
2. Wspólnota Europejska posiada wewnętrzną kompetencję do przyjmowania ogólnych i szczegółowych przepisów dotyczących prawa prywatnego międzynarodowego w różnych dziedzinach w jej państwach członkowskich. W obszarach objętych zakresem działania konferencji haskiej do kompetencji Wspólnoty Europejskiej na mocy tytułu IV traktatu WE należy zwłaszcza przyjmowanie środków w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne w zakresie niezbędnym do zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (art. 61 lit. c) i art. 65 traktatu WE). Tego rodzaju środki obejmują następujące działania:
 - a) poprawę i uproszczenie systemu transgranicznego doręczania aktów sądowych i pozasądowych; współpracę w dziedzinie gromadzenia dowodów; uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, w tym decyzji pozasądowych;
 - b) wspieranie zgodności norm mających zastosowanie w państwach członkowskich w dziedzinie kolizji ustaw i sporów o właściwość;
 - c) usuwanie przeszkód w należyтым biegu procedur cywilnych, wspierając w razie potrzeby zgodność norm procedury cywilnej mających zastosowanie w państwach członkowskich.
3. W dziedzinach, które nie należą do jej kompetencji wyłącznej, Wspólnota Europejska podejmuje działania, zgodnie z zasadą pomocniczości, tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele proponowanych działań nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty Europejskiej. Działanie Wspólnoty Europejskiej nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
4. Wspólnota Europejska ma ponadto uprawnienia także w innych obszarach, które mogą stanowić przedmiot konwencji Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, takich jak rynek wewnętrzny (art. 95 traktatu WE) czy ochrona konsumentów (art. 153 traktatu WE).
5. Wspólnota Europejska skorzystała ze swoich kompetencji, przyjmując liczne instrumenty zgodnie z art. 61 lit. c) traktatu WE, w tym:
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych,
 - dyrektywę Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, oraz
 - rozporządzenie (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych.

Przepisy dotyczące prawa prywatnego międzynarodowego zawarte są także w innych aktach prawnych Wspólnoty, zwłaszcza w takich dziedzinach, jak ochrona konsumentów, ubezpieczenia, usługi finansowe oraz własność intelektualna. Z tego względu dyrektywy Wspólnoty, na które wpływ miała konwencja haska w sprawie prawa właściwego dla niektórych praw dotyczących papierów wartościowych zapisanych na rachunku w instytucji pośredniczącej, zostały przyjęte na mocy art. 95 traktatu WE.

6. Wprawdzie w traktacie WE nie ma bezpośredniego odniesienia do kompetencji zewnętrznej Wspólnoty, jednak z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wynika, że wspomniane powyżej postanowienia traktatu WE tworzą podstawę prawną nie tylko dla wewnątrzspółnotowych aktów prawnych, ale także dla zawierania przez Wspólnotę umów międzynarodowych. Wspólnota może zawierać umowy międzynarodowe, jeśli skorzystała już z kompetencji wewnętrznej w celu przyjęcia środków służących realizacji wymienionych powyżej wspólnych polityk lub jeśli zawarcie umowy międzynarodowej jest niezbędne dla osiągnięcia jednego z celów Wspólnoty Europejskiej*. Kompetencja zewnętrzna Wspólnoty ma charakter wyłączny tam, gdzie umowa międzynarodowa wpływa na przepisy wewnątrzspółnotowe lub zmienia zakres ich stosowania**. W takim przypadku podejmowanie działań zewnętrznych z udziałem państw trzecich lub organizacji międzynarodowych należy do zadań Wspólnoty, a nie państw członkowskich. Umowa międzynarodowa może być przedmiotem wyłącznej kompetencji Wspólnoty w całości bądź jedynie w pewnym zakresie.
7. Instrumenty Wspólnoty są zazwyczaj wiążące dla wszystkich państw członkowskich. W odniesieniu do tytułu IV traktatu WE zawierającego podstawę prawną współpracy sądowej w sprawach cywilnych specjalne uregulowanie stosuje się do Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa. Środki przyjęte na mocy tytułu IV traktatu WE nie są wiążące dla Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa oraz nie mają zastosowania do tych państw. Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo uczestniczą w instrumentach prawnych przyjmowanych na mocy tytułu IV traktatu WE, jeśli notyfikują to Radzie. Irlandia i Zjednoczone Królestwo zdecydowały o uczestnictwie we wszystkich środkach wymienionych powyżej w pkt 5.
8. Zakres kompetencji przeniesionych przez państwa członkowskie na Wspólnotę Europejską zgodnie z traktatem WE jest ze swej natury podatny na zmiany. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie będą dbać o to, aby każda zmiana w kompetencjach Wspólnoty była niezwłocznie zgłaszana do Sekretarza Generalnego Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego, jak przewidziano w art. 2A ust. 4 Statutu.

* Opinia 1/76 Trybunału Sprawiedliwości, Zb.Orz. 1977, str. 741; opinia 2/91, Zb.Orz. 1993, str. I-1061; sprawa 22/70 („AETR”); Komisja przeciwko Radzie, Zb.Orz. 1971, str. 263; sprawa C-467/98 („otwarte niebo”), Komisja przeciwko Danii, Zb.Orz. 2002, str. I-9519.

** Sprawa 22/70 („AETR”), Komisja przeciwko Radzie; sprawa C-467/98 („otwarte niebo”), Komisja przeciwko Danii.

Declaration of competence of the European Community specifying the matters in respect
of which competence has been transferred to it by its Member States

1. This Declaration is given pursuant to Article 2A(3) of the Statute of the Hague Conference on Private International Law and specifies the matters in respect of which competence has been transferred to the European Community by its Member States.
2. The European Community has internal competence to adopt general and specific measures relating to private international law in various fields in its Member States. In respect of matters within the purview of the HCCH, the European Community notably has competence under Title IV of the EC Treaty to adopt measures in the field of judicial cooperation in civil matters having cross-border implications insofar as necessary for the proper functioning of the internal market (Articles 61(c) and 65 EC Treaty). Such measures include:
 - (a) improving and simplifying the system for cross-border service of judicial and extrajudicial documents; cooperation in the taking of evidence; the recognition and enforcement of decisions in civil and commercial cases, including decisions in extrajudicial cases;
 - (b) promoting the compatibility of the rules applicable in the Member States concerning the conflict of laws and of jurisdiction;
 - (c) eliminating obstacles to the good functioning of civil proceedings, if necessary by promoting the compatibility of the rules on civil procedure applicable in the Member States.
3. In areas which do not fall within its exclusive competence, the European Community shall take action, in accordance with the principle of subsidiarity, only if and insofar as the objectives of the proposed action cannot be sufficiently achieved by Member States and can therefore, by reason of the scale or effects of the proposed action, be better achieved by the European Community. Any action by the European Community shall not go beyond what is necessary to achieve the objectives.
4. Furthermore, the European Community has competence in other fields which can be subject to conventions of the HCCH, as in the field of the internal market (Article 95 EC Treaty) or consumer protection (Article 153 EC Treaty).

5. The European Community has made use of its competence by adopting a number of instruments under Article 61(c) of the EC Treaty, such as:
- Council Regulation (EC) No 1346/2000 of 29 May 2000 on insolvency proceedings,
 - Council Regulation (EC) No 1348/2000 of 29 May 2000 on the service in the Member States of judicial and extrajudicial documents in civil or commercial matters,
 - Council Regulation (EC) No 44/2001 of 22 December 2000 on jurisdiction, recognition and enforcement in civil and commercial matters,
 - Council Regulation (EC) No 1206/2001 of 28 May 2001 on cooperation between the courts of the Member States in the taking of evidence in civil or commercial matters,
 - Council Directive 2003/8/EC of 27 January 2003 to improve access to justice in cross-border disputes by establishing minimum common rules relating to legal aid for such disputes,
 - Council Regulation (EC) No 2201/2003 of 27 November 2003 concerning jurisdiction and the recognition and enforcement of judgements in matrimonial matters and the matters of parental responsibility, repealing Regulation (EC) No 1347/2000, and
 - Regulation (EC) No 805/2004 of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 creating a European Enforcement Order for uncontested claims.

Provisions on private international law can also be found in other Community legislation, notably in the area of consumer protection, insurance, financial services and intellectual property. Thus, the Community Directives affected by the Hague Convention on the Law Applicable to Certain Rights of Securities held with an Intermediary were adopted on the basis of Article 95 of the EC Treaty.

6. Even if there is no explicit reference to external competence in the EC Treaty, it results from the jurisprudence of the Court of Justice of the European Communities that the provisions of the EC Treaty referred to above constitute legal bases not only for internal acts of the Community, but also for the conclusion of international agreements by the Community. The Community may conclude international agreements whenever the internal competence has already been used in order to adopt measures for implementing common policies, as listed above, or if international agreement is necessary to obtain one of the European Community's objectives*. The Community's external competence is exclusive to the extent to which an international agreement affects internal Community rules or alters their scope**. Where this is the case, it is not for the Member States but for the Community to enter into external undertakings with third States or International Organisations. An international agreement can fall entirely or only to some extent within exclusive Community competence.
7. Community instruments are normally binding for all Member States. Concerning Title IV of the EC Treaty which comprises the legal basis for judicial cooperation in civil matters, a special regime applies to Denmark, Ireland and the United Kingdom. Measures taken under Title IV of the EC Treaty are not binding upon or applicable in Denmark. Ireland and the United Kingdom take part in legal instruments adopted under Title IV of the EC Treaty if they notify the Council to that effect. Ireland and the United Kingdom have decided to opt in on all measures listed at point 5 above.
8. The extent of competence which the Member States have transferred to the European Community pursuant to the EC Treaty is, by its nature, liable to continuous development. The European Community and its Member States will ensure that any change in the Community's competences will be promptly notified to the Secretary-General of the HCCH as stipulated in Article 2A(4) of the Statute.

* Opinion 1/76 of the Court of Justice, ECR 1977, p. 741; Opinion 2/91, ECR 1993, p. I-1061; Case 22/70 (AETR); Commission v Council, ECR 1971, p. 263; Case-C-467/98 (open skies), Commission v Denmark, ECR 2002, p. I-9519.

** Case 22/70 ("AETR"), Commission v Council, Case-C-467/98 ("open skie"), Commission v. Denmark.